

Ca o pedeapsă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Hai, lasă-mă să-ți desenez pe coapsă
Un albatros cu aripi desfăcute
Când mergi pe țărm să fii ca o pedeapsă
Nisipului ce-ar vrea să te sărute,

Dar nu ajunge dincolo de gleznă,
Acolo unde albatrosul zboară,
Că prafu-i mic și locuiește-n beznă,
Tu ești zglobie ca o căprioară.

Hai, lasă-mă să-ți desenez pe frunte
Un colț de infinit, s-atingă cerul,
Că ești o stea, nu poate un grăunte
Să-ți descifreze într-un veac misterul.

- Sub tâmpla stângă tremurul aripei
E-un atribut necontestat de vreme
Că am trăit în profunzimea clipei
Și-am fost a ta din primele poeme.

Pedeapsă pentru alții, pentru tine
Mi-am descuiat și sufletul, și gândul...
De n-ai fi tu, iubite, spune-mi cine
Mi-ar umezi cu buzele pământul?

Prin estuarul inundat de lavă
Ce pasiuni fără de rost s-ar naște,
Când mă-ntârâți trecând prin vena cavă,
Pedeapsa și-nvierea mea de Paște!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif